

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermo de Penitentia P. Martini Luther Augustiniani Vuittenberge[n]sis

Luther, Martin

Lipsiæ, 1519

VD16 L 6014

Corollarium. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33389

uerū reputet, & licet m̄tū adhuc sentias te ad malū inclinatū, nōll
timere. Hęc cōfessio & oratio faciet, ut Ch̄rus suppleat de suo, qđ
deest de tuo. Atq; ut hęc orōne facias, nō te retrahat indignitas &
Impuritas tua, accede cōfidēter. Quia, si nō ante uis orare deū (ut
m̄tū stultissime agunt) q̄ fueris mūdus, nunq̄ orabis. Et crede fir-
miter. Qui dedit tibi hanc tui cognitionē p̄tī, te nō rogante, da-
bit etiā grām oranti. immo ideo dedit cognitionē p̄tī & iusticiā,
ut rogares grām. Sic B. Augusti. cū Ap̄lo dicit per legem cognitio
p̄tī, ut grā donetur & impetretur. Accipe sile. Gentiles olim idola
sua rogabant, & fiebat qđ petebatur. Er avarus confidit in diuiti-
as suas, & sit sicut uult, quāto magis ille uer⁹ & bon⁹ deus, non si-
nit se frustra rogari, & in se confidi. ¶ Corol. I.
¶ Contritio uera, non est ex nobis, sed ex grā dei. ideo desperan-
dum de nobis, & ad misericordiam eius confugiendum.

¶ Corollarium. II.

¶ Contritio incipit in p̄nitente, sed non cessat per totam uitā
usq; ad mortē, & nō (ut multi putant) durat per horā confessio-
nis dūtaxat. Ecce sic habes, quō intelligas quod dicunt, oportere
p̄nitere in charitate, & cū bono p̄posito, quantū deus auxilium
gratiā dederit. Nullus debet sacerdoti respondere, se esse contri-
tum, nec sacerdos requirere, nisi q̄ potest dicere. Nescio an sim cō-
tritus. Rogo tamē dominū atq; confido, me sua gratia contritū,
& quotidie magis conterendū. Hęc de prima parte.
SECUNDA pars, est p̄fessio sacramentalis, & hic duo sunt notāda.
Primū, ut nullo mō p̄sumas cōfiteri p̄tā uenialia, sed nec oīa mor-
talia, quia impossibile est, ut oīa mortalia cognoscas. Ad impos-
sibile aut nemo obligatur. Vñ in primitiua eccl̄ia solū manifesta
mortalia cōfitebant, ut patet. i. Cori. v. Si qs inter uos est fornicā-
tor, aut auar⁹, aut idolatra, aut maledicus, aut ebriofus, aut rapax
cū huiuscemōi nec cibū sumit. Et illd̄ Gala. v. Manifesta sūt ope-
ra carnis &c. unde multi cōfitent, in quinq; sensibus, septē domis,
septem sacramentis, octo beatitudinibus, & aliis multis distincti-
onibus peccatorū, uelut id curantes, ut nullū peccatū nō confite-
antur, quū tñ inter ea q̄q; nullū, uel uix ueniale sit peccatū, & fati-
gāt frustra sacerdotē, perdūtq; tps, ac aliis sunt impedimēto. Ideo
duplici sis cōfiteđi mō instruat⁹. Vno, quo sacerdoti oīa mani-
feste mortalia cōfitearis, q̄q; difficile sit discerni mortalia a uenia-
lib⁹, nisi sint ī corpore māifesto, aut euidēti p̄sensu cordis, ut male

Nota erroris

Nota fine

Nota erroris

Nota erroris

per rōp̄tationē

dictio fureū / homicidiū / luxuria / detractio / ira / amaritudo &c.
Alio, quo deo cōfitearis reliq̄ oīa. immo, cū B. Job dicas, uerebar
oīa opera mea, sciēs qm̄ nō parcis delinquēti. Et Psal. xviii. Delicta
qs̄ intelligit, ab occultis meis mūda me dñe. Nam nulla sunt ope-
ra nra etiā bona, quin sint p̄tā damnabilia, si de⁹ in iudiciū intret
nobiscū. Sic dicit Psal. cxliiii. Nō intres in iudiciū cum seruo tuo,
qa nō iustificabis ī cōspectu tuo oīs uiuēs. Itē Oīs hō mēdax &c. so-
la uero ista cōfessiōe hūili & oratiōe nobis ignoscitur & fiūt meri-
toria. Vñ & iussit nobis ut oremus, Dimitte nobis debita nostra,
Quocirca, dū uolum⁹ oīa pure confiteri, nihil aliud facimus, q̄
qd̄ misericordiā dei nihil uolum⁹ relinq̄re ignoscēdū, nec cōfide-
re in eū, sed ī p̄fessionē nram capim⁹. ac per hoc uolum⁹ securi eē,
nec iudiciū ei⁹ tēre, quū tū ei sit bñplacitū super timētes eū, & ī eis
q̄ sperāt super misericōrdiam ei⁹. Hęc ideo dixi, ut sitis p̄moniti atq; p̄-
muniti in hora mortis, ubi diabol⁹ nō solū mortalia occulta op-
ponet & magnificabit, sed ex uenialib⁹, immo ex bōis operib⁹ fa-
ciet nō nisi horrenda p̄tā, & totā uitā perditissimā ac damnabilē
ostēdet, ut scias qd̄ facias, scz ne tūc dicas. Heu, utinā essem con-
fessus, aut tps̄ habere cōfiteandi, ne forte desperes qd̄ ip̄e cupit, sed
confide & dicas. Scio, q̄ oīs uita mea est dānabilis si iudicetur. sed
dñs iussit, nō in mea uita, sed ī sua misericordia cōfidere sicut ait,
Confide fili, remittūtur tibi peccata tua. Psal. lxxii. Qm̄ melior est
misericōdia tua super uitas. Sic em̄ B. Bern. Quū aliqū mori se cre-
deret perdidit (inqt) tēp⁹ meū, quia perdidit uixi, nec habeo, nisi q̄
cor cōtritū, & humiliatū deus non despiciet. Sic sic timor iudici
humiliabit te, sed spes misericordiā exaltabit humiliatū.
Secūdū, uide/ne ullo mō te cōfidas absolui p̄pter tuā cōtritionē.
Sic em̄ super te, & tua opera cōfides. i. pessime p̄sumes, sed prop-
ter uerbū Christi, qui dixit Petro. Quod cūq; solueris super terrā,
solutū erit & in cœlis. Hic inq̄ cōfide, si sacerdotis obtinueris so-
lutionē, & crede fortiter te absolutū / & absolutus uere eris. qa ille
non mentitur quicquid sit de tua contritione. Nam si non crede-
res sententiā pronuntiatā super te a deo, qui mentiri nō potest,
ac sic te ueracē & ip̄m mendacē faceres. Nam sententia illa debet
esse rata & certa. ideo mlto magis tibi hic uidendū, quō nihil hu-
ic fidei desit, q̄ cæteris operibus. immo, esto per impossibile, q̄ cō-
fessus nō sit cōtrit⁹, aut sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, Si tū
credat sese absolutū, uerissime est absolut⁹. Tāta res est fides, & tā

*non p̄uero p̄fici
facit. s. subre
ca sua s. p̄
s. s. s. s.*

Nota

potēs uerbū Ch̄i. Damnabunt itaq; qui nolūt cōfidere sese abso-
lutos/ donec certi sint/ se satis cōtritos. Et super harenā/nō super
petrā uolunt domū cōscientiæ suæ ædificare. sic legi⁹ in ecclesiasti-
ca historia. q̄ B, Athanas⁹ ludens cū pueris baptizauit eos, sicut
uiderat fieri a sacerdotibus, & baptizatos iudicauit B, Alexander
episcop⁹. Itē quidā Mim⁹ illudēs/baptizari uoluit ad placendum
imperatorī, & inter ludendū uiso angelo cū libro, credidit, & eo
ipso ludicro baptismo uere est baptizat⁹. Quare plus est a cōfite-
re requirendū: an credat sese absolui, q̄ an sit uere contritus, sicut
Ch̄us a cæcis quæsiuit. Creditis me posse uobis hoc facere? Et me-
rito, q̄ cōtritio nunq̄ est uera satis, q̄ si esset uera/nō est tū certa,
& si esset certa, nō tamē esset satis. Fides autē & uerbū Ch̄i, sunt ue-
rissima/certissima/sufficiētissima. ¶ Ruit ergo hic error illoꝝ qui
dicūt, q̄ sacramenta nouæ legis sic sunt efficacia gratiæ signa, q̄ si
quis etiā nō sit cōtritus, sed attritus, mō non ponat obicē actualis
peccati uel ppositi mali, grām cōsequatur. Ego autem dico tibi,
q̄ si etiā cōtritus accesseris, & non credideris in absolutionē, sunt
tibi sacramēta in mortem & damnationē. Fides em̄ necessaria est,
quāto minus attritio, uel non positio obicis sufficit. Deniq; talis
nullus est in mundo, q̄ nō ponat obicē, nisi solus is/q̄ credit. Cum
sola fides iustificet, & accedentē ad deū oporteat credere. Verissi-
mū est em̄ dictū illud cōe, nō sacramētū, sed fides sacramēti iustifi-
cat. Et B, August. Abluit sacramētū/ nō q̄a fit/ sed q̄a credi⁹. Qd̄
si sacramētū nō iustificat/ sed fides sacramēti, quāto minus cōtri-
tio/ aut nō positio obicis iustificat, sed fides &c. At hic tū quæstio
resurget. Quomodo ergo differunt sacramenta ue. & no. legis,
si hæc æque non dant gratiam sicut illa? Hæc ad aliud pertinent
temp⁹. Satis sit, q̄ sacramenta nouæ legis sunt efficacia signa gr̄æ,
si credis, & non amplius.

¶ Hæc de secunda parte.

TERTIA, est Satisfactio, de qua quidē nihil legitur in scripturis.
Dicunt tū eam duobus modis fieri. Vno mō per impletionem
operū/ quæ sunt elemosinæ/ieiunia/oratiōes. Alio mō per indul-
gentias. Sed de his habetis uulgare sermonem nuper impressum,
ideo ad præsens omitto, legite ibidem.

¶ Lipsiæ, ex officina Melchioris Lottheri,
Anno domini Millefimo quingen-
tesimo decimonono.